

Красногор О. В.,

кандидат юридичних наук,

приватний нотаріус м. Чернігів

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-0901-7033>

НАПРЯМКИ РЕАЛІЗАЦІЇ КОНТРОЛЬНО-НАГЛЯДОВИХ ПРОЦЕДУР ОХОРОНИ ПРАВ ЛЮДИНИ МІНІСТЕРСТВОМ ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ ТА СТАДІЇ ЇХ ПРОВАДЖЕННЯ

Анотація. У статті досліджено контрольно-наглядові процедури у сфері охорони прав людини, що реалізуються Міністерством юстиції України як центральним органом виконавчої влади. Висвітлено сутність, завдання, напрямки їх реалізації та стадії провадження.

Визначено, що контрольно-наглядові процедури Міністерства юстиції України у процесі реалізації державної політики у сфері охорони прав людини направлені на забезпечення інтересів і цінностей, що перебувають під охороною держави, шляхом аналізу фактичного стану справ у відповідних процесах, його співвіднесення із визначеними цілями та, у разі необхідності, застосування корегувальних заходів з метою приведення підконтрольного об'єкта у відповідність до встановлених вимог.

Проаналізовано нормативно-правову базу, що регламентує контрольно-наглядову діяльність Міністерства юстиції у сфері захисту прав і свобод людини, зокрема закони, підзаконні нормативно-правові акти та міжнародно-правові зобов'язання України. Визначено місце та роль цих процедур у системі публічного адміністрування та їх значення для формування демократичної, правової держави.

Систематизовано основні напрямки реалізації контрольно-наглядових процедур Міністерства юстиції: державна реєстрація нормативно-правових актів органів виконавчої влади; контроль у сфері виконання покарань і пробації; нагляд у сфері державної реєстрації актів цивільного стану, речових прав і юридичних осіб; забезпечення функціонування системи безоплатної правової допомоги; контроль за діяльністю органів та осіб у сфері примусового виконання рішень; міжнародно-правовий контроль. Обґрунтовано значення цих процедур як гарантії правового порядку, захисту суспільного інтересу.

Підкреслено, що поетапний характер контрольно-наглядових процедур Міністерства юстиції України забезпечує послідовність і об'єктивність їх реалізації та виокремлено основні стадії: ініціювання процедури; підготовка та планування контрольного заходу; збір та аналіз інформації; оцінка результатів і формування висновків; прийняття рішення та оформлення результатів; застосування заходів реагування; подальший моніторинг і контроль виконання рішень.

Ключові слова: контрольно-наглядова процедура, Міністерство юстиції України, стадії контрольно-наглядових процедур, адміністративне право, правовий захист, демократична держава.

Постановка проблеми. Такі правові категорії як «контроль» і «нагляд» завжди виступали невід'ємними складовими механізму публічного управління в будь-якій сфері суспільних

відносин. Практика формування суспільних відносин багатьох поколінь свідчить, що відсутність моніторингу дотримання встановлених або санкціонованих державою норм, без застосування дієвих засобів примусу, враховуючи специфіку ментальності громадян України, призводить до того, що навіть найкраще сформульовані нормативні положення залишаються лише декларативними та не забезпечують реального правозастосування. У сучасних умовах трансформації державного управління адміністративно-процедурна форма реалізації повноважень органів виконавчої влади виступає пріоритетним та концептуально значущим інструментом. Її застосування дозволяє інституційно закріпити межі взаємовідносин між державою, представленою органами виконавчої влади та місцевого самоврядування, і суб'єктами приватного права – фізичними та юридичними особами, які здійснюють реалізацію своїх прав і законних інтересів.

Оскільки саме контроль та нагляд у сфері охорони прав людини з боку Міністерства Юстиції України безпосередньо характеризується однією з найважливіших функцій публічної влади, на них покладається завдання щодо вжиття організаційних заходів по виконання норм права всіма учасниками суспільних відносин, з метою забезпечення функціонування правового механізму реалізації суб'єктами правовідносин гарантованих прав, свобод та інтересів і виконання обов'язків, забезпечуючи тим самим дотримання і захист прав і свобод людини і громадянина.

Особливе значення в процедурно-правовому забезпеченні державного управління, на думку О.О. Маркової, має адміністративно-процедурна регламентація контрольно-наглядових відносин, які виникають між органами виконавчої влади та фізичними, юридичними особами і здійснюються в межах процедури, спрямованої на попередження, виявлення порушень обов'язкових вимог законодавства, а також шкоди, заподіяної внаслідок такого порушення [1, с. 64].

Стан дослідження. Контрольно-наглядова діяльність та контрольно-наглядові процедури були об'єктом наукових пошуків, яким приділяли увагу у своїх працях такі науковці, як: В.Б. Авер'янов, О.М. Бандурка, Д.М. Бахрах, О.І. Безпалова, Ю.П. Битяк, В.А. Гуменюк, О.В. Джафарова, О.В. Запотоцька, Т.О. Коломоєць, Т.М. Колотілова, А.Т. Комзюк, В.В. Мартиновський, І.В. Наконечна, С.О. Шатрава, О.С. Юнін та ін.

Метою статті є з'ясування на основі наукових досліджень у сфері контрольно-наглядових процедур охорони прав людини Міністерством юстиції України напрямків їх реалізації та стадій провадження.

Виклад основного матеріалу. Адміністративна процедура є базовим елементом структури контрольно-наглядової діяльності, має всі ознаки правової процедури, орієнтована на досягнення конкретного соціального результату [2, с. 178].

Аналізуючи наукові погляди формується розуміння, що адміністративна процедура характеризується як врегульована нормами адміністративного права чітко визначена послідовністю дій органів публічної влади та їх посадових осіб, спрямованих на прийняття юридично значущих рішень та вчинення необхідних для захисту прав та інтересів дій. Її важливість полягає у тому, що вона забезпечує не лише формальну впорядкованість управлінських процесів, але й гарантує дотримання прав і законних інтересів учасників адміністративних відносин.

У порівнянні з іншими адміністративними процедурами, контрольно-наглядові відрізняються найвищим ступенем імперативності, тобто найбільше виражають владний вплив держави у цій сфері, що зумовлено можливістю застосування юридичних санкцій до порушників відповідних легальних режимів у межах реалізації зазначених процедур [3, с. 207].

Для правильного розуміння напрямків реалізації контрольно-наглядових процедур Міністерства Юстиції України, вважаємо за необхідне з'ясувати зміст таких категорій як «контроль» та «нагляд», оскільки юридична література та наукові доробки містять різні погляди на їх зміст або отождожують їх.

Контроль, за великим тлумачним словником – 1. Перевірка відповідності контролюваного об'єкта встановленим вимогам. 2. Перевірка, облік діяльності кого-, чого-небудь, нагляд за кимсь, чимось [4, с. 569].

І.Г. Лазар характеризує адміністративний контроль як діяльність адміністративних органів стосовно запобігання, виявлення та припинення дій, що суперечать встановленим державою нормам і правилам. Визначає метою адміністративного контролю забезпечення ефективного функціонування державного управління та місцевого самоврядування [5, с. 24].

Своє бачення змісту поняття контролю в енциклопедичному словнику дає В.Д. Бакуменко, визначаючи державний контроль (англ. Public control) як одна із форм здійснення влади, що забезпечує дотримання законів та інших нормативно-правових актів, які видаються органами держави [5, с. 157], та контроль у сфері державного управління – важлива функція державної влади та управління, яка дає змогу не тільки виявити, а й запобігти помилкам і недолікам у діяльності суб'єктів державного управління, шукати нові резерви та можливості. Цей контроль передбачає всебічне і постійне відстежування й коригування різних заходів державного управління, зокрема розроблення і здійснення державної політики, виконання державних цільових програм, реалізації нормативно-правових актів. Ці заходи включають контроль як за прийняттям рішень, так і за їх виконанням [5, с. 339-340].

Нагляд або наглядати, за великим тлумачним словником сучасної української мови – пильнувати, слідкувати за ким-, чим небудь для контролю, забезпечення порядку і т. ін. Державний нагляд – діяльність спеціальних органів державного управління з систематичного контролю за дотриманням встановлених державних правил підприємствами, установами, організаціями, службовими особами та окремими громадянами [4, с. 707].

Сучасні демократичні держави наділяють особливим статусом запроваджені ними механізми контролю й нагляду, які спрямовуються на забезпечення у всіх сферах суспільних від-

носин верховенства права, особливо в питаннях охорони та захисту прав людини і громадянина її інституціями. Міністерство юстиції України, будучи головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну правову політику [6], наділене широкими контрольно-наглядовими повноваженнями, що безпосередньо впливають на реалізацію та охорону прав і свобод громадян. Їх значення полягає у забезпеченні законності функціонування органів влади та їх посадових осіб в ході провадження адміністративних процедур, запобіганні порушенням прав та інтересів суб'єктів звернення за адміністративною послугою та приведенні національної системи правозахисту у відповідність до європейських стандартів. Комплексність формування та реалізації контрольно-наглядових процедур головного органу у системі центральних органів виконавчої влади сприяє підвищенню рівня довіри суспільства до державних інституцій і сприяє розвитку України як демократичної, правової та соціальної держави.

Контроль і нагляд є невід'ємними елементами суспільного та державного розвитку, оскільки вони супроводжують більшість управлінських і соціальних процесів. Шляхом провадження контролю і нагляду забезпечується об'єктивна оцінка діяльності підконтрольних суб'єктів, що дає можливість виявити відхилення, визначити причини недоліків і вжити коригувальних заходів для підвищення ефективності їх функціонування, саме завдяки контролю і нагляду фундаментально забезпечується стабільність розвитку та належного функціонування державних інституцій. В умовах євроінтеграційної політики, боротьби за власну незалежність, недоторканість і територіальну цілісність, контрольно-наглядові процедури та механізми набувають особливого значення. Саме вони забезпечують дотримання принципів законності, прозорості й підзвітності у діяльності органів публічної влади. У ширшому контексті контрольна та наглядова діяльність виступають каталізатором демократичних перетворень, сприяючи формуванню ефективної системи публічного управління й розвитку інститутів громадянського суспільства. Таким чином, контроль і нагляд не лише виконують функцію зворотного зв'язку в управлінській системі, а й стають ключовими чинниками забезпечення верховенства права та утвердження демократичних засад у державному устрої.

Контрольно-наглядова діяльність є однією з функцій держави, має складну правову природу, оскільки поєднує в собі корегування певної діяльності з метою функціонування підконтрольного об'єкта в межах правового поля з максимальною ефективністю, а також виявлення порушень певного процесу (діяльності) та притягнення винних до відповідальності [7, с. 8-9].

За мету контрольно-наглядових процедур Міністерства юстиції України у процесі реалізації державної політики у сфері охорони прав людини ставиться передусім, забезпечення інтересів і цінностей, що перебувають під охороною держави. Вторинним завданням виступає аналіз фактичного стану справ у відповідних процесах, його співвіднесення із визначеними цілями та, у разі необхідності, застосування корегувальних заходів з метою приведення підконтрольного об'єкта у відповідність до встановлених вимог. Найбільш ефективною вважається така організація контрольно-наглядової процедури, яка дозволяє своєчасно виявляти та усувати першопричини можливих порушень.

До основних напрямків контрольно-наглядових процедур Міністерства юстиції України у сфері охорони прав людини можна віднести:

1. Державна реєстрація нормативно-правових актів органів виконавчої влади. Забезпечує відповідність підзаконних актів Конституції, законам України та міжнародним договорам у сфері прав людини, запобігаючи прийняттю актів, що порушують права громадян.

2. Контроль у сфері виконання покарань і пробації. Забезпечує нагляд за дотриманням прав людини в пенітенціарних установах, перевіряє умови тримання осіб, застосування дисциплінарних заходів, а також координує заходи щодо приведення системи виконання покарань у відповідність до європейських стандартів.

3. Нагляд у сфері державної реєстрації актів цивільного стану, речових прав і юридичних осіб. Забезпечується законність дій реєстраторів, захист права власності, корпоративних прав, а також права громадян на доступність адміністративних послуг.

4. Забезпечення функціонування системи безоплатної правової допомоги. Контролює якість надання правових послуг та гарантує право на захист для вразливих категорій населення, зокрема малозабезпечених осіб, дітей, учасників бойових дій.

5. Контроль за діяльністю органів та осіб у сфері примусового виконання рішень. Нагляд за роботою державних і приватних виконавців спрямований на гарантування права на справедливий суд через ефективне виконання рішень судів.

6. Міжнародно-правовий контроль. Координує виконання рішень Європейського суду з прав людини, а також здійснює моніторинг імплементації міжнародних стандартів у сфері прав людини до національного законодавства.

Така форма реалізації повноважень Міністерства юстиції України як контрольно-наглядова процедура у сфері охорони прав людини проходить ряд стадій. Стадії контрольно-наглядової процедури в цілому збігаються зі стадіями дозвільної процедури, однак ключова відмінність полягає у суб'єкті ініціювання. Якщо в дозвільних процедурах ініціатором здебільшого виступає заявник – фізична чи юридична особа, то у контрольно-наглядових процедурах ініціатива завжди належить суб'єкту владних повноважень, зокрема Міністерству юстиції України. Специфікою таких процедур є те, що обов'язок зі збору, аналізу та оцінки інформації покладається на посадову особу контрольно-наглядового органу, яка повинна забезпечити встановлення об'єктивної істини, належним чином обґрунтувати та довести сформувані висновки. Якість і обґрунтованість рішення, прийнятого за результатами контрольних заходів, визначається способами отримання інформації, рівнем її достовірності та об'єктивності, а також формою її фіксації – у відповідних актах і рішеннях.

У загальному вигляді зміст контрольно-наглядової процедури зводиться до наступного: планування контролю, аналізу ризиків; спостереження за функціонуванням підконтрольних суб'єктів, отримання об'єктивної інформації про виконання ними правил, дотримання норм тощо; аналізу інформації, зібраної під час спостереження, встановлення закономірностей, виявлення тенденцій, розробки прогнозів; прийняття законів про попередження порушення вимог закону; облік конкретних порушень, виявлених причин і умов; припинення протиправної діяльності з метою недопущення шкідливих наслідків, нових порушень [8, с. 176].

Поетапний характер контрольно-наглядових процедур Міністерства юстиції України забезпечує послідовність і об'єктивність їх реалізації. У загальному вигляді вони включають такі основні стадії:

1. Ініціювання процедури. Завжди здійснюється суб'єктом владних повноважень – Міністерством юстиції або його територіальними органами, підставами є нормативно закріплені повноваження, планові чи позапланові заходи контролю, звернення громадян або результати моніторингу. Ініціювання адміністративної процедури – це початкова, фундаментальна стадія адміністративного процесу, що визначає правовий старт усіх подальших дій органу публічної адміністрації та учасників адміністративних правовідносин. У науковому розумінні ця стадія виступає механізмом формування адміністративно-процедурних відносин, у межах яких відбувається реалізація владних повноважень держави та забезпечення прав, свобод і законних інтересів фізичних і юридичних осіб. Зміст стадії ініціювання полягає у встановленні юридичних підстав для початку адміністративної процедури, тобто у виникненні певного юридичного факту – звернення, подання, заяви, запиту або рішення компетентного органу про необхідність розгляду конкретного питання. Саме з цього моменту починає функціонувати адміністративно-процедурний механізм, який набуває визначеності у часі, просторі та суб'єктному складі.

2. Підготовка та планування контрольного заходу, включає в себе визначення об'єкта контролю та його правового статусу; формування завдань і методів перевірки; встановлення строків і відповідальних посадових осіб. Ця стадія характеризується як одна з ключових і методологічно значущих у структурі контрольно-наглядової діяльності органів публічної адміністрації, вона передбачає комплекс аналітичних і процедурних операцій, що забезпечують законність, обґрунтованість і результативність контролю як форми реалізації адміністративно-правових повноважень держави. Підготовка та планування контрольного заходу є не просто технічним або організаційним етапом, а науково обґрунтованою процесуальною передумовою здійснення ефективного, правомірного й об'єктивного контролю в системі адміністративного права. Вона забезпечує єдність мети і засобів контролю, підвищує аналітичну якість управлінських рішень і сприяє формуванню превентивного характеру державного нагляду, що відповідає принципам демократичного врядування та належного урядування.

3. Збір та аналіз інформації, включає в себе отримання документів, пояснень, матеріалів, необхідних для оцінки діяльності підконтрольного суб'єкта; використання методів співставлення фактичного стану з установленними правовими нормами й цілями державної політики. Важливість належного провадження цієї стадії полягає в тому, що вона забезпечує реалізацію принципів об'єктивності, повноти, прозорості та обґрунтованості адміністративного процесу. Саме якість збору й аналізу інформації визначає легітимність управлінського рішення та рівень довіри громадян до органів публічної влади. З теоретико-правової точки зору, ця стадія контрольно-наглядових процедур виконує інтеграційну функцію, поєднуючи фактичну основу процесу з його нормативною структурою, вона дозволяє узгодити емпіричні дані з юридичними критеріями оцінки, що є необхідною умовою реалізації принципів належного урядування.

4. Оцінка результатів і формування висновків. Має на меті встановлення фактів дотримання чи порушення законодавства; визначення причин і умов виявлених порушень; обґрунтування висновків та формулювання пропозицій щодо усунення недоліків. Дана стадія контрольно-наглядової процедури має визначальне значення для ефективності державного контролю, оскільки саме на цьому етапі здійснюється інтерпретація, узагальнення та юридичне осмислення зібраної під час перевірки інформації, що безпосередньо впливає на подальше прийняття управлінських рішень. З теоретико-правової позиції, оцінка результатів і формування висновків є проявом публічно-правової відповідальності держави, адже саме через аналітичне осмислення контрольних матеріалів відбувається перехід від виявлення фактів до ухвалення владних рішень, спрямованих на відновлення законності й запобігання порушенням у майбутньому.

5. Прийняття рішення та оформлення результатів. Результати контролю відображаються у відповідних актах, довідках, приписах чи рішеннях; документ має офіційний характер і виступає юридичною підставою для подальших дій. Ця стадія є завершальним і вирішальним етапом у механізмі державного контролю, який перетворює аналітичні висновки та фактичні дані, здобуті під час перевірки, у юридично значущий управлінський акт. Саме на цій стадії контрольна діяльність переходить із площини пізнавальної та оцінювальної у площину владно-регуляторної, що надає їй обов'язкового характеру та правової сили.

6. Застосування заходів реагування. У разі виявлення порушень відбувається винесення приписів, накладення санкцій, ініціювання дисциплінарної чи адміністративної відповідальності. У випадку відсутності порушень підтверджується правомірності діяльності підконтрольного суб'єкта. На цій стадії забезпечується реалізація принципів законності, обґрунтованості, невідворотності відповідальності та пропорційності державного впливу. Саме тут проявляється збалансованість між владними повноваженнями органу контролю та гарантіями прав підконтрольних суб'єктів, що є ознакою демократичної моделі адміністративного нагляду.

7. Подальший моніторинг і контроль виконання рішень, що включає в себе відстеження виконання приписів та усунення порушень а також проведення повторних перевірок у разі необхідності. Характеризується як завершальний, але водночас динамічний і безперервний елемент усього циклу контрольно-наглядової діяльності. Її сутність полягає у системному спостереженні, перевірці та оцінці ефективності реалізації прийнятих за результатами контролю рішень, а також у виявленні нових ризиків, відхилень або тенденцій, що можуть вимагати повторного втручання держави чи вдосконалення механізмів управління. Моніторинг і контроль виконання рішень виступають інструментом забезпечення зворотного зв'язку в системі публічного управління, який гарантує не лише формальне виконання прийнятих актів реагування, але й досягнення фактичних результатів, передбачених ними. Це означає, що ефективність контролю визначається не самим фактом прийняття рішення, а ступенем його реалізації та впливом на стабілізацію правопорядку у певній сфері.

Висновки. Проведене дослідження дає можливість стверджувати, що контрольно-наглядові процедури охорони прав

людини Міністерством юстиції України, складаються з розгалуженої системи послідовних дій і заходів, та є невід'ємною складовою механізму забезпечення верховенства права, дотримання конституційних прав і свобод людини, а також гарантією правової стабільності в демократичній державі, є елементом її правозахисної системи. Ця сфера діяльності Міністерства юстиції України має комплексний, системний характер і поєднує у собі як правозастосовні, так і аналітично-превентивні функції, що спрямовані не лише на констатацію порушень, але й на створення умов для їх недопущення у майбутньому, забезпечує їх упорядкованість, логічну послідовність та ефективність. В ході дослідження визначено, що стадійна структура контрольно-наглядової процедури виступає ключовим елементом її ефективності, забезпечуючи системність, послідовність та правову визначеність дій суб'єктів адміністративного процесу. Кожна стадія має свій зміст, завдання та юридичні наслідки, формуючи цілісну логіку державного контролю.

Отримані результати дали можливість виділити основні напрямки реалізації контрольно-наглядових процедур Міністерства юстиції України у сфері охорони прав людини: державна реєстрація нормативно-правових актів органів виконавчої влади; контроль у сфері виконання покарань і пробації; нагляд у сфері державної реєстрації актів цивільного стану, речових прав і юридичних осіб; забезпечення функціонування системи безоплатної правової допомоги; контроль за діяльністю органів та осіб у сфері примусового виконання рішень; міжнародно-правовий контроль, та основні стадії цих процедур: ініціювання процедури; підготовка та планування контрольного заходу; збір та аналіз інформації; оцінка результатів і формування висновків; прийняття рішення та оформлення результатів; застосування заходів реагування; подальший моніторинг і контроль виконання рішень.

Література:

1. Маркова О.О. Адміністративна процедура контролю (нагляду). *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Юриспруденція*. 2021 № 49. С. 64–68. <https://doi.org/10.32841/2307-1745.2021.49.14>
2. Бортник Н., Єсімов С. Процесуальна діяльність Національної поліції під час реалізації контрольно-наглядової функції. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Серія: «Юридичні науки»*. 2020. № 4(28). С. 177–184.
3. Гаркуша Л. С. Контрольно-наглядова процедура. *Журнал східноєвропейського права*. 2019. № 6. С. 205–210.
4. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.) / Уклад, і голов. ред. В. Т. Бусел. К.; Ірпін: ВТФ «Перун», 2005. 1728 с.
5. Енциклопедичний словник з державного управління. Уклад.: Ю. П. Сурмін, В. Д. Бакуменко, А. М. Михненко та ін.; за ред. Ю. В. Ковбасюка, В. П. Трошинського, Ю. П. Сурміна. К.: НАДУ, 2010. 820 с.
6. Про затвердження Положення про Міністерство юстиції України. Постанова Кабінету Міністрів України, від 02.07.2014 № 228. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/228-2014-%D0%BF#Text>
7. Дубовий Є.О. Адміністративно-правові засади контрольно-наглядової діяльності правоохоронних органів у сфері обігу підкацизних товарів: автореф. дис. канд. юрид. наук: 12.00.07. Науково-дослідний інститут публічного права. Київ, 2021. 24 с.
8. Бойко І. В., Зима О. Т., Соловйова О. М. та ін. Адміністративна процедура: навч. посіб. Харків: Право, 2019. 206 с.

Krasnohor O. Directions of implementation of control and supervision procedures for the protection of human rights by the Ministry of Justice of Ukraine and stages of their implementation

Summary. The article examines the supervisory and control procedures in the field of human rights protection implemented by the Ministry of Justice of Ukraine as a central executive authority. The essence, objectives, main directions of implementation, and procedural stages of these activities are highlighted. It is determined that the supervisory and control procedures of the Ministry of Justice of Ukraine, in the process of implementing state policy in the field of human rights protection, are aimed at safeguarding the interests and values protected by the state through the analysis of the actual state of affairs in relevant processes, its correlation with established goals, and, if necessary, the application of corrective measures to ensure compliance of the controlled entity with the prescribed legal requirements.

The article analyzes the regulatory and legal framework governing the supervisory and control activities of the Ministry of Justice in the sphere of human rights and freedoms protection, including laws, subordinate regulations, and Ukraine's international legal obligations. The place and role of these procedures within the system of public administration and their significance for the development of a democratic and rule-of-law state are determined.

The main directions of implementation of the Ministry of Justice's supervisory and control procedures are systematized: state registration of regulatory legal acts of executive authorities; control in the field of execution of sentences and probation; supervision in the sphere of civil status registration, property rights, and legal entities; ensuring the functioning of the free legal aid system; control over the activities of bodies and officials in the sphere of enforcement of decisions; and international legal supervision. The importance of these procedures is substantiated as a guarantee of legal order and protection of the public interest.

It is emphasized that the step-by-step nature of the supervisory and control procedures of the Ministry of Justice of Ukraine ensures the consistency and objectivity of their implementation. The main stages are identified: initiation of the procedure; preparation and planning of the control measure; collection and analysis of information; evaluation of results and formulation of conclusions; decision-making and documentation of results; application of response measures; and subsequent monitoring and control over the implementation of decisions.

Key words: control and supervision procedure, Ministry of Justice of Ukraine, stages of control and supervision procedures, administrative law, legal protection, democratic state.

Creative Commons Attribution 4.0
International (CC BY 4.0)

Стаття надійшла 29.10.2025
Статтю прийнято 15.11.2025
Стаття опублікована 10.12.2025